

[Chr. Nielsen.]

eller Tiltro har til det folkelige i en Hjemmeværnsordning. Det fremhæves tydeligt i Forslaget, at det er et decideret Militærapparat, der her skal skabes. Man inkorporerer fuldstændig Hjemmeværnet under de militære Instanser, og Resultatet maa naturligvis blive, at Ordningen ingen Forbindelse har med de Ønsker, som den danske Befolkning nærer til Hjemmeværnet. Ved at gennemføre en Ordning som den foreslaaede opnaar man i Virkeligheden kun dette, at den tidligere kendte Mistillid til Officerskorpset nu overføres til Hjemmeværnet. Det siger sig selv, at ligesom den har været til ubodelig Skade for det militære Værn, vil den blive til Skade for Hjemmeværnet. Det vil saa afgjort blive lagt for Had i store Dele af den danske Befolkning. Jeg har bemærket mig, at det i den allersneste Tid i en Række af de Resolutioner, der er kommet fra Arbejdspladser og Fagforeninger, hvor man først og fremmest har vendt sig mod de høje Skatter, samtidig er føjet til, at man vender sig mod de meget store Militærudgifter. Jeg tror afgjort ikke, at det, der siges i disse Resolutioner, skal udlægges paa den Maade, at de paagældende Arbejdere, enten det er Arbejderne paa Arbejdspladserne eller i Fagforeningerne, er Pacifister, men det giver Udtryk for, at det, der sker i Efterkrigstidens Danmark, nøje svarer til det, vi kendte i Førkrigstidens Danmark, og som Arbejderklassen aldrig har haft nogen Tillid til. Det er det, vi nu har faaet den første Forsmag paa ved Forslaget til en Hjemmeværnsordning. Jeg maa udtrykke min Beklagelse over, at den højtærede Forsvarsminister i højere Grad har lyttet til Officererne, til det, som, antager jeg, er det, den højtærede Forsvarsminister betegner som Sagkundskaben, fremfor at lytte til de Mennesker, der i Besættelsesaarene arbejdede aktivt, virkelig aktivt med i Modstandskampen. Havde man i højere Grad laant Øre til Ønsker og Opfattelser derfra, var Resultatet blevet et helt andet; saa var Resultatet blevet et Forslag, som var blevet accepteret af den overvejende Del af den danske Befolkning. Det er ikke sket, og derfor kan mit Parti ikke stemme for Lovforslaget.

Lisbet Hindsgaul: I Tilslutning til den Tale, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Malchau har holdt, vil jeg til Hjemmeværnslovsforslagets § 20 gerne knytte et Par enkelte Bemærkninger. Jeg vil da først takke den højtærede Forsvarsminister for Paragraffen som Helhed, idet jeg heraf

ser udtrykt Forsvarsministerens Ønske om ved Hjemmeværnslovens Ikrafttræden at knytte de frivillige kvindelige Hjelpekorps til denne Forsvarsordning. Jeg er helt enig med den højtærede Forsvarsminister i, at der ikke skal oprettes nye frivillige kvindelige Korps, men at de bestaaende nu skal knyttes til Hjemmeværnet som et Led i denne Ordning. Vi trænger ikke til ny Udbygning af de kvindelige Hjelpeorganisationers Repræsentation; jeg mener maaske snarere, at vi trænger til en Centralisering, idet de tre forskellige Organisationer, vi her i Danmark har som Udtryk for Kvindernes frivillige Indsats paa Forsvarsomraadet: Danske Kvinders Beredskab, Marinelotterne og Danmarks Lottekorps, til fulde er i Stand til at løse endog meget omfattende Opgaver. For de tre Organisationers Vedkommende er der Tale om aarelang frivillig Uddannelse med haard Træning, og selv om vi her i Danmark trods Besættelsesaar og andre Trængsler ikke kom ud for den store Katastrofe, er vi alle, ogsaa i dette høje Ting, fuldkommen orienteret med Hensyn til, hvad Kvinderne i alle krigshærgede Lande kunde præstere, da det virkelig gjaldt, og jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at Danmarks forskellige kvindelige Korps paa fremragende Vis vil løse tilsvarende Opgaver, hvis vort Land i den givne Time kommer i den store Nød.

Ved forskellige Lejligheder har jeg haft Forbindelse med dette Arbejde og da særlig med Danmarks Lottekorps, og jeg kan ikke undlade her fra dette høje Tings Talerstol at udtale min store Beundring og Anerkendelse for den Energi, hvormed Arbejde og Uddannelse her har været gennemført. Jeg synes, det er en usædvanlig Præstation at holde saa stort et Korps sammen paa frivilligt Grundlag og samtidig præstere Uddannelse og Udrustning og Hjælp til nye Elevers Belæring gennem egne, ofte meget sparsomme økonomiske Midler. Saadan har Arbejdsvilkaarene i alle Aarene været inden for Danmarks Lottekorps, og selv under disse Vilkaar er Korpset bestandig blevet større, dygtigere og mere handlekraftigt. Naar dette har kunnet gennemføres, er det fordi man stadig stilede mod det Maal, der hedder Samarbejde med Forsvarsmagten, og Lottekorpsene har i Kraft af deres omfattende Uddannelse efter min Mening ogsaa særlige Betingelser herfor. Jeg ved, at man overalt i Landet fra Kvindernes Side har fulgt Hjemmeværnslovgivningen med stor Opmærksomhed, netop fordi man haabede, at den Hjælpetjeneste, man gennem Aars Uddannelse havde forberedt sig til, virkelig